

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo beati augus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Qui. n[on] cur. a[n]. In c[on]tra terra
 eruit sonus eor[um]: et in fines or
 bis terre verba eor[um]. **ps.** Ce
 li enar. **a[n].** Clamauerunt iu
 sti et d[omi]n[us] exaudiuit eos. **ps.**
 Benedicā. **a[n].** Constitues
 eos principes sup[er] omnē terrā
 memores erūt nom[ini]s tui d[omi]n[us].
ps. Eructauit. **p.** In omnes
 terram. **Sermo beati aug[ustini].**
Hoc est precep[er]unt meū vt diligat[is] in
 uicem: sicut dilexi vos. Siue
 dicatur preceptum siue man
 datum ex vno greco vtrunq[ue]
 interpretatur quod est entole
 Jam vero istam sententiam
 antea dixerat. de qua me vob[is]
 vt potui disputasse meminif
 se deberis. Ibi ei sic ait. Hā
 datū nouū do vob[is] vt dili
 gatis inuicē sicut dilexi vos.
 vt et vos diligatis inuicem.
 Huius itaq[ue] mandati repe
 titio cōmendatio ē nisi q[uod] ibi
 mandatu[m] inquit nouum do
 vob[is]: hic ait: hoc est inq[ui]t mā
 datum meum: ibi tanq[ue] non
 fuerit ante tale mandatum:
 hic tanq[ue] non sit aliud ei[us] mā
 datū. **R.** Ecce ego mitto vos
 sicut oues in medio luporum.
 dicit d[omi]n[us]. Estote ergo prudē
 tes sicut serpentes et simplices
 sicut columbe. **p.** Dū lucē ha
 beris credite in lucē vt filij lu
 cis estis. Estote. **Lectio sc[un]da.**
Sed ibi d[omi]n[us] est nouum ne i

vetustate n[ost]ra pseueremus.
 hic dictum est meum: ne cōtē
 nēdū putem[us]. Quid at h[ic] ita di
 cit h[oc] ē mādatū meū velut h[ic]
 sit aliud: q[uod] putam[us] fr[atr]es mei
 Nunquid non solum eius de
 ista dilectione mādatū est q[uod]
 diligamus inuicē. Nonne ē
 aliud mātus vt diligam[us] de
 um. Aut p[ro] de sola nobis d[omi]n[us]
 lectōne deus mandauit vt as
 lia nō inquiram[us]. Tria certe
 cōmendat ap[osto]lus dicens. Ha
 nēt aut[em] fides spes charitas:
 tria hec: maior aut[em] hor[um] chari
 tas. Et si in charitate hoc est
 in dilectione concluditur duo
 illa p[re]cepta: maior tamē dicit[ur]
 esse non sola. **R.** Sol
 lite iugū meum sup[er] vos dicit
 d[omi]n[us] et discite q[uia] mitis sum et
 humilis corde. Iugū est me
 um suauē est et onus meum le
 ue. **p.** Et inuenietis requies
 animab[us] vestris. **In. Lectio t[er]cia.**
De fide igitur nobis q[uod] mit
 ta mandata sunt: q[uod] multa d[omi]n[us]
 spe: quis potest cūtra collige
 re: q[ui]s enūerādo sufficere. S[ed]
 intueatur q[uod] ait idē ap[osto]lus. Ple
 nitudo igit[ur] legis ē charitas.
 Ubi g[en]t[er] charitas ē q[uod] ē q[uod] pos
 sit deesse: vbi aut[em] non est q[uod] ē
 quod possit prodesse. demon
 credit: sed nec sperat nec dili
 git. Qui vero nec credit nec di
 git: sperat aut[em]: frustra q[uod] d[omi]n[us]
 spera: sed tamen potest spera

se ventam qui nō diligit. Ne
 mo aut̄ potest desperare q̄ di-
 ligit. Tu aut̄. **R.** Dum stete-
 ritis ante reges et p̄sides no-
 lite cogitare quomō aut̄ q̄d
 loquamini. Dabitur enī vob̄
 in illa hora quid loquamini.
P. Non enī vos estis qui loq̄-
 mini sed spūs patris vestri q̄
 loquitur in vob̄is. **Da. In. ij.**
nocur. añ. Principes aposto-
 loꝝ cōgregati sūt cum deo a-
 brahā. **ps** Dēs gē. **añ** Dedi-
 sti hereditatē timētib̄ nomē
 tuū dñe. **ps** Exaudi d̄s dep̄.
añ Annūciauerūt opa dī et sc̄a
 ei⁹ intellexerūt. **ps.** Exaudi
 de⁹ ora. **p.** Constitues eos.
Itaq̄ vbi dilectio **Lectō iij.**
 est proximi: ibi necessario fi-
 des et spes. et vbi dilectio pro-
 ximi est: ibi necessario dilectō
 dei. Qui enī nō diligit deum
 quō diligit proximū tanq̄ se
 ipsum. Quando quidē nō di-
 ligit et seipm: est quippe impi⁹
 et iniqu⁹. Qui aut̄ diligit in-
 quitatē non plane diligit sed
 odit animā suā. Hoc ergo p̄-
 ceptū dñi teneamus vt nos i-
 uicē diligam⁹: et quisquid ali-
 ud p̄cepit faciemus qm̄ q̄cqd
 est aliud: hic habeamus. **Di-**
 scernitur quippe ista dilectio
 ab ea dilectōne qua se inuicē
 diligūt homīes sicut homīes
 Nam vt discernet̄ adiunctus
 est sicut dilexi vos. **T. R.** **U**

di cōfictos v̄ros h̄ntes splē-
 didas vestes: et angel⁹ dñi lo-
 cut⁹ est ad me dicens Isti sūt vi-
 rī facti facti amici dei. **p.** **U**
 di angelū dei fortē volantem
 p̄ mediū celi voce magna cla-
 mantē et dicentē. Isti. **Le. v.**
Ut quid enī nos diligit chri-
 stus nisi vt possimus regnare
 cū christo. Ad hoc ergo et nos
 inuicē diligam⁹ vt dilectōez nos-
 strā discernamus a ceteris: q̄
 nō ad hoc semuicem diligunt
 q̄ nec diligunt. qui aut̄ se p̄p̄
 habendum deum diligunt ip-
 si se diligūt: ergo vt se diligāt
 deum diligūt. Non est hec di-
 lectio in hominib̄ omnibus:
 pauci se p̄pterea diligūt vt sit
 deus omnia in omnib̄. Pleni-
 tudinem dilectionis qua nos
 inuicē diligere debem⁹ fratres
 charissimi diffiniuit dñs dicens
Maiores hac dilectōez nemo h̄z
 vt aīaz suā pōat q̄s p̄ amīes su-
 is. **T. R.** Isti sūt triūphatores
 et amici dei q̄ p̄uenientes iussa
 p̄ncipū meruerūt p̄mia et̄na.
Hō coronant̄ et accipiūt pal-
 mā. **p.** Isti sunt q̄ venerūt ex
 magna tribulatōe et lauerunt
 stolas suas i sāguīe agni. **Hō**
Quia ḡ sup̄ dixerat **h. l. vi.**
 est mādatū meū vt diligat̄ i-
 uicē sic dilexi vos. q̄b̄ verb̄ ad-
 didit qd̄ nūc audist̄ maiores
 hac dilectōez nemo h̄z vt aīaz su-
 am ponat quis p̄ amīis suis
 h. ij

fit ex hoc consequēs q̄ idē iste
euangelista iohānes in episto
la sua dicit: vt quēadmoduz
p nobis animam suā posuit:
sic et nos debeamus anias p
fratribus ponere diligētes v/
tq̄ inuicē sicut ipse nos dile/
xit: qui pro nobis animā suā
posuit. **L. R.** Isti sunt q̄ vi/
uentes in carne plātauerūt ec/
clesiam sanguie suo. nō sūt de
terra corpa eoz sepata. Quo
rū merita sūt in celis anie scō
rū coequales. **Ps.** In oēm rer/
rā exiuit sonus eoz. et in fines
orb̄ terre verba eoz. **Ps.** Quo/
rum. **In tertio noctur. an.** Et
altrabuntur cornua iustī alla.
ps. Confitebimur **An.** Lux
orta est iustis alla. rectis cord̄
leticia alla **ps.** Dñs regna. ex.
An. Custodiebāt testimonia
eius et precepta eius alla. **ps.**
Dñs regnauit irascantur. **Ps.**
Nimis honora. **Scōm ioh.**
In illo tpe: **Di. ie. di. su.**
Hec mando vob̄ vt dil/
ligatis inuicem. Et reliqua.
Sermō beati augustini epi.
Nec mādō vob̄ vt diliga/
tis inuicē. Ac p hoc intelligen/
re debemus hūc esse fructū no/
strū de quo ait: Ego vos ele/
gi vt eatis et fructū afferatis:
et fruct⁹ vester maneat. Et qd̄
iunxit: vt quodcūq̄ petieritis
patrē in nomine meo det vo/
bis. Tunc vtiq̄z dabit nobis

si diligamus inuicē: cū et hoc
ipm dederit nob̄ q̄ nos elegit
nō habētes fructū: qz nō eum
nos elegeramus. et posuit nos
vt fructū afferamus: hoc ē in
uicē diligamus. Quē fructū
sine illo afferre nō possumus:
sicut palmites facere sine vite
nihil possunt. **L. R.** Isti sūt
virī sancti quos elegit dñs in
charitate non ficta: et dedit il
lis gl̄iam sempiternā. Quoz
doctrina fulget ecclesia vt sol
et luna. **Ps.** Sancti p fidē vice/
rūt regna et opati sūt iusticiaz
O charitas **Lcō viij.** Quoz
ergo est fructus noster: quam
diffiniēs ait ap[osto]l[us] de corde pu
ro et cōscientia bona: et s̄de nō
ficta. Hac diligimus inuicē:
hac diligimus deū. Qua enī
vera dilectōne diligem⁹ in/
uicē nisi diligētes deū. Dilig
git enī vnusquisq̄z proximum
tanq̄ seipsum si diligit deum
Nam si deū nō diligit: nec se/
ipm diligit. In his aut̄ chari/
tatis duob⁹ preceptis tota lex
pendet et prophete. Hic ē fru/
ctus noster. De fructu itaq̄z
nobis mādās: Hec mādō in/
quit vob̄ vt diligatis inuicē.
adicit atq̄z ait: Si mūd⁹
vos odit scitote qz me priorē
vob̄ odio habuit. **R.** **L.**
ues ap[osto]loz et domestici di/
aduenerūt hodie portātes pa/
cē et illuminātes patriā. **Pa**

re pacē gentib; et liberare po-
 pulū dñi. **V.** In oēm terram.
Ur ergo se mem; **LECTO IX.**
 brū supra verticē extollit. Se-
 curus es in corpe: si non vis
 odiū mūdi sustinere cū capi-
 te. Si de mūdo inquit essetis
 mundus qđ suū erat diligeret
 Uniuerse ho c vtiq; dicit ec-
 clesie: quā plerūq; etiā ipsam
 mūdi nomine appellat: sicut il-
 lud est: Deus erat in christo
 mundū recōcilians sibi. **Lo-**
cus ergo mundus ecclesia: et
 totus mundus odit ecclesiaz
 Dūcus igitur odit mūdum
 inimicus reconciliatum dam-
 natus saluatū inquinatū mū-
 datū. **Tu. R.** Fuerūt sine q;
 rela ante dñm z ab inuicē nō
 sunt separati. **Calicē dñi bibe;**
rūt z amici dei facti sunt. V.
 Tradiderūt corpa sua propf
 deum ad supplicia ideo coro-
 nant z accipiūt palmā. **Cali-**
cem. Te deū dicat aduentu vl-
quadagesima nō obstāte. V.
 Annūciauerūt opa dei z fetā
 eius intellexerūt **Ad laud an**
Hoc ē pceptū meū vt diliga-
ris inuicē sicut dilexi vos. ps
Dñs regnauit. cur ceteris. an
Maioze charitatē nemo ha-
bet vt aiam suam quis ponat
p amicis suis. An Glos ami-
 ci mei estis si fecerit; q pcpio
 vobis dicit dñs. **An** Nō em
 vos estis qui loquimini sz spi-

ritus patris vestri qui loquit
 in vobis dicit dñs. **An.** In
 patientia vestra possidebitis
 animas vras. **Hymnus** De-
 tu phebe. **Cap. et coll. sicut i-**
quolibet festo signatū est. V.
 Clamauerūt iusti z dñs ex-
 audiuit eos. Et ex omib; trib
 ulationib; eoz liberauit eos
Sup bñdic. an. Estote fortes
 i bello z pugnare cuz antiquo
 serpente z accipietis regnum
 eternū dicit dñs. Nulla suf-
 fragia. **Ad primā de tpe. Ad**
tertā an. Maiorem charitas
 rez. vt s in laud. **Cap z coll.**
sicut in omnib; horis. Simis
liter et in secundis vespis. R.
 In oēm terrā exiuit son⁹ eoz
 In oēm. **V.** Et i fi. oz. In om-
 nē. **V.** Constitues. **Ad sextaz**
an. Glos amici. **vt in laudib;**
R. Constitues eos pncipes
 sup omnē terrā **Constitues. V.**
 Danozes erūt nois tui dñe.
 Constitues. **V.** Amis ho.
Ad nonā an In paciētia vra
 vt s. **R.** Amis honorati sūt
 amici tui deus. **V.** Amis cō-
 fortatus ē pncipat⁹ eoz. **Al.**
V. Clamauerūt **In secundis**
vepis an. Iurauit dñs z non
 penitebit eū tu es sacerdos in
 eternuz. **ps.** Dixit dñs. **An.**
 Collocet eū dñs cū principi-
 bus populi sui. **ps.** Laudate
 pu. **An** Dirupisti dñe vincla
 mea: tibi sacrificabo hostiam

laudis. **ps.** Credidi **an.** Si
 res ibant et flebat mittentes
 semina sua. **ps.** In conuertē
 do. **an.** Confortatus est prin
 cipat' eoz: et honorati sūt ami
 ci tui deus. **ps.** Dñe probasti
Hymnus. Exultet celum. **p.**
 Clamauerū. **Sup mag. an.**
 Ecce ego mitto vos sicut oues
 in medio luporum: estote ergo
 prudentes sicut serpētes et sim
 plices sicut columbe. **Nulla**
luffragia nisi concurrat aliud
festum nouēlectionū. De eua
gelistis pater in suis locis.
Leccio. I. Et omnia bti greg.
In nō dicā ueos seruos
 qz seruus nescit quid fa
 ciat dñs eius. Vos autē dixi
 amicos: qz omnia quecūqz au
 diui a patre meo nota feci vo
 bis. que sunt omnia que audi
 uit a patre suo que nota fieri
 voluit seruis suis ut eos effice
 ret amicos suos nisi gaudia i
 terne charitatis. Nisi illa festa
 supne pñe que nris quotidie
 mentib' p aspiratōne sui amo
 ris imprimit. Dum enī audi
 ta supna celestia amam' ama
 ta iā nouim': qz amor ipse no
 ticia est. Omnia ergo eis no
 ta fecerat: qz a terrenis deside
 rijs immutati amoris summi
 facibus ardebant. **L. Lecō ij.**
Istos vero amicos dei aspe
 xerat ppheta cū dicebat. Si
 bi autē nimis honorificati sūt

amici tui deus. Amicus enī
 quasi animi custos vocat. qz
 ergo psalmista pserit electos
 dei a mundi huius amore le
 paratos: custodire in manda
 tis celestib' voluntatē dei mā
 ratus est amicos domini di
 cens. Sibi autē nimis honori
 ficati sunt amici tui de'. Et
 tanqz si ab eo protin' causas
 honoris tanti nobis insinua
 ri quereremus ilico adiungit:
 Nimis confortatus est prin
 cipatus eorum. **L. Lecō iij.**
Ecce electi dei carnē domat
 spm̄ roborāt: demonib' impe
 rant: virtutib' choruscant: pre
 sentia despiciūt: eternā patriā
 cū voce moribusqz predicatā
 etiā moriēdo diligūt: atqz ad
 illā p tormēta ptingūt occidit
 pñt et flecti nequeūt. Nimis
 cōfortatus est principatus eoz
 nuz. In ista ipa passione qua
 ceciderūt in mortem carnis vi
 dete qstū fuerat culmē mēris
 Unde hoc nisi qz confortat
 est principatus eoz. Sz si ma
 gni forsitā pauci sūt subiūti.
 Dinumerabo eos et sup arenā
 multiplicabūtur. **L. Lecō iij.**
Totū mōm fratres aspiciē
 martyrib' plenus est. Sz pe
 ne tot qui videamus non su
 mus quot veritatis testes ba
 bemus. Deo ḡ numerabiles
 nobis sup arenam multipli